

Григоренко Анна Віталіївна
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Варпаєв О.М.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПЕДАГОГІКИ

Психологічна діяльність людини це відображення і результат того, що є у світі: різні види проблем світового масштабу – це продукт особистості людини. Формування особистості відбувається під впливом зовнішніх впливів соціального середовища, це продукт міжособистісного спілкування у ранньому дитинстві.

Найважливіша проблема в психології людини – це те, що люди не вміють розмовляти із собою. Перебуваючи все життя у пошуку відповіді на запитання: "Куди надходити?" "Як жити?" "Що робити далі?" "Ким бути?" – так і не починають жити. Усі відповіді перебувають у них у голові – достатньо піддатися самоаналізу, поговоривши з собою, але натомість ставлять питання не собі, а іншим. Цьому є причини:

1. Віра у власне незнання, тому до інших довіри більше, ніж до самого себе (конкретно в цьому випадку)

2. Небажання думати. Володіти розумом – не означає користуватися. Але правильною відповіддю є саме власна.

Вище описана проблема стоїть в основі безлічі екзистенційних проблем людини, оскільки гальмує життя.

Проблеми педагогіки:

По-перше – в будь-яких навчальних закладів діти націлені не так на отримання знань, а на отримання гарних позначок.

По-друге - учні, які на заняттях ретельно записують кожне слово, швидше за все, зрозуміють і запам'ятають менше (іноді навіть не вникають у написане), ніж ті, які уважно слухають і покладаються на свою здатність зрозуміти. Проблема навчання полягає в тому, що більшість часу займає написання конспектів, переписування матеріалу з підручника та електронних документів з темою лекції. Це нерентабельно, оскільки будь-яку тему можна відкрити в електронному чи книжковому форматі. Важливо пам'ятати, що головне це розуміння та знання, а не написаний конспект у зошиті.

По-третє – головне спілкування між викладачем та студентами, підтримка дискусії протягом усього заняття. Інакше у чому сенс лекцій, якщо на них буде лише зачитування параграфу з підручника, який учень може опрацювати вдома самостійно. Особливо важливим є оцінювання роботи учня на занятті - саме за це потрібно ставити оцінки, і саме вони повинні відігравати ключову роль, а не тести на 24 питання.

По-четверте – потрібно краще підходити до набору педагогів, допускаючи до роботи не лише за документом про вищу освіту, а головне бачити виворіт людини. Виділяти певні якості неправильно, оскільки кожна людина унікальна і немає комбінації вірних якостей.

По-п'яте – це необ'єктивне ставлення до учнів. Багато вчителів не помічають посправжньому здібних дітей, а не помічають з однієї простої причини - такі діти можуть відрізнятися нестандартною, екстравагантною поведінкою і звідси у вчителя виникає упереджене ставлення: глузування нвд дитиною, порівнювання з учнями у яких успішність вища і тп. На фоні таких дрібниць виникає класове суспільство, нерівність - навіть найменший вплив може мати великі та непередбачувані наслідки. Неправильно, що педагоги віддають перевагу навчати та виділяти дітей з перших парт, ніж помічати дітей з останніх парт, де сидять самотники та жартівники з маскою клоуна. Мудрий педагог бачить та реалізує внутрішній потенціал учня. Важливо відзначити, що такого роду ставлення з боку вчителя може як загартувати (Аналогія: меч випробовують холодом і спекою, завдають ударів, кують, щоб він був міцним) так і призвести до непередбачених наслідків.

По-шосте – особливості системи вступу до вищих навчальних закладів. На мою думку, при вступі до спеціальностей такі як психологія та психіатрія не повинні обмежуватися одними іспитами (ЗНО). Вступників у цьому напрямі дуже багато, і серед них є ті, яким не

властиве навіть почуття емпатії. Здатність тонко відчувати, дивитися вглиб свідомості, бачити мотиви та зворотний бік, сутності людини - специфічна якість, якої не досягти одним лише читанням книг. Мати документ про здобуття вищої освіти не дорівнює "розбиратися в темі" – і це стосується всіх напрямків.

По-сьоме – лікування душевнохворих у психіатричних клініках. Атмосфера психіатричних лікарень влаштована так, що як тільки опиняєшся там - відчуваєш себе ще більш божевільним, і найголовніше, ставлення до пацієнта як до божевільного, на мою думку, ще погіршує ситуацію. Я вважаю, що ставлення до таких людей має бути рівно як і до здорових. Потрібно пам'ятати, що майже кожен із цих людей хоче бути почутими. Важливо багато розмовляти з пацієнтами, не мати упередженого відношення. Безперечно, все залежить від людини, характеру та ступеня тяжкості її захворювання - кожен випадок унікальний і потребує особливого підходу. Добре показана проблематика психіатричної лікарні у фільмі "Пролітаючи над гніздом зозулі".

До кожної проблеми потрібно підходити фундаментально, але не кожна "проблема" є проблемою, бо це може бути невід'ємною важливою частиною системи. Без поганого немає хорошого. Не існує поганого чи хорошого – є лише наші судження про це. Хочу зазначити, що про кожен тезу варто роз'яснювати в масштабах всесвіту, оскільки існує безліч винятків. Майже кожен тезу я писала натяками, але якщо звернути увагу – можна помітити, що тези тісно пов'язані одна з одною.

*Данилко Віолетта Олександрівна
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – старший викладач Бабай Л.В.*

ГУМАНІТАРНА ОСВІТА У ТЕХНІЧНИХ ВНЗ

Сучасна освіта в Україні орієнтована на створення найбільш доцільних умов для реалізації гуманістичних ідей, розуміння виняткової важливості й цінності людини як особистості. У Законі „Про освіту” вказано, що „гуманізм, демократизм, пріоритет загальнолюдських духовних цінностей” є основними принципами освітнього простору України.

До навчальних планів і програм усе частіше включаються літературознавчі дисципліни, збільшується кількість годин для вивчення іноземних мов, філософії, історії мистецтв, теорії комунікації тощо. Причому особлива роль у підготовці спеціалістів відводиться виробленню в них умінь особистісно-ділового спілкування, категорія якого зводиться до рангу соціокультурної.

В освітніх закладах поширюється ідея гуманітаризації навчання, яка пов'язана з прагненням підвищити якість освіти та її ефективність. Під гуманітарною освітою в широкому значенні розуміють процес формування ціннісних орієнтацій суспільства, у вузькому – виховання морально-етичних якостей у кожній окремої людини. Тому гуманітаризація освіти передбачає її наповнення ціннісними сенсами громадянської активності, моральної відповідальності, формування навичок культури (культурного розвитку), утвердження єдності життєвих і раціонально-пізнавальних настанов. Ідея гуманітаризації технічної освіти широко розповсюджена. Однак її впровадження в навчально-виховний процес ускладнюється через нестачу практичного соціально-педагогічного виміру гуманітаризації освіти і принципів її реалізації. По суті, у теорії і практиці освіти все ще нема чітко розробленої концепції гуманітаризації навчально-виховного процесу технічних ВНЗ. Також складність ситуації посилюється тенденцією постійного скорочення викладання гуманітарних дисциплін. Світоглядні дискурси втратили фундаментальну роль в освітньому процесі, яка, з погляду педагогіки вищої школи, має їм належати. Багатьом студентам притаманні низька культура мовлення, слабе володіння не лише іноземною, але й українською мовою, невміння чітко, грамотно формулювати свої